

Upplysningar

Målsättningen med lagen om närståendevård är att förbättra livskvaliteten hos svårt sjuka patienter och deras närstående, särskilt i den fas av sjukdomen som kallas livets slutskede. Målsättningen är således inte att avlasta den offentliga hälso- och sjukvården eller socialtjänsten.

En närstående som vårdar en svårt sjuk person har rätt till ersättning från sjukförsäkringen och rätt till ledighet från sin anställning under högst 60 dagar sammanlagt för varje person som vårdas. Dagarna kan tas ut i en följd eller delas upp i flera perioder. Ersättningsfrågan prövas av Försäkringskassan. Som underlag för denna prövning krävs bland annat ett läkarutlåtande och den sjukas samtycke till vården.

Svårt sjuk

Med uttrycket svårt sjuk förstås sådana sjukdomstillstånd som medför ett omedelbart hot mot den sjukas liv, men även sådana tillstånd som innebär ett allvarligt överlevnadshot på någon tids sikt som t ex cancersjukdomar. Kravet på att det skall föreligga ett hot mot den sjukas liv utesluter inte fall där hopp finns om en förbättring av hälsotillståndet.

Vårdbegreppet

Uttrycket vård har här en vid mening. Något krav på att vårdinsatserna skall bestå av traditionella sjukvårdande åtgärder ställs inte. Insatserna skall främst koncentreras till tillsyn och omvårdnad. Vårdrekvisitet är alltså uppfyllt redan genom samvaron mellan vårdaren och den sjuke. Att samhället ställer vårdpersonal till förfogande vid samma tidpunkt, som en närstående ger vård åt den sjuke, utgör inget hinder för lagens tillämpning.

Se även socialstyrelsens allmänna råd (SOSFS 1989:14) om bedömningen inom hälso- och sjukvården av rätt till ersättning och ledighet för närståendevård.